

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์สำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์สำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการศึกษาสภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์สำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ผลการสนทนากลุ่มย่อยกับครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างๆ ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.1 สภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์พบว่า

ตาราง 7 สภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (จากกลุ่มครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ)

ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม	ไทยจีน
นักเรียนไทยพุทธที่ชอบ	นักเรียนไทยมุสลิมส่วนหนึ่ง	นักเรียนไทยจีนมีแรงขับ
ภาษาอังกฤษเป็นการชอบ	มีความกระตือรือร้นน้อย ไม่ให้	แรงจูงใจ และมีความ
ส่วนตัว เห็นประโยชน์ของ	ความสำคัญกับการเรียน ทั้งๆ	กระตือรือร้นสูง ใช้ความชอบ
ภาษาอังกฤษ ภาษาท้องถิ่นได้	ที่มีต้นทุนการออกเสียงทาง	ส่วนตัว และภาษาจีนหรือ
อาจารย์บวณาการใช้	ภาษาดีเนื่องจากนักเรียนมี	ภาษาที่หนึ่งของพ่อแม่ที่ใช้
ภาษาอังกฤษบ้างแต่ไม่มาก	ความคุ้นเคยกับการออกเสียง	อยู่ที่บ้านช่วยในการ
	ภาษายาวีและภาษาอาหรับ	ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดี
	และอีกส่วนหนึ่งใช้จุดแข็ง	
	ทางการออกเสียงสร้างความ	
	มั่นใจในการเรียนและเป็นผู้ฝึก	
	ให้เพื่อนนักเรียน และนักเรียน	
	ไทยมุสลิมบางครอบครัวจะฝึก	
	พูดภาษาอังกฤษกับลูกที่บ้าน	

ส่วนสภาพบริบทโดยรวมนั้น พบว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มชาติพันธุ์เรียน ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานและตัวชี้วัดเป็นหลัก และใช้เนื้อหาและสื่อที่หลากหลาย นักเรียนใช้ วิธีการฝึกจากเพื่อนที่เก่งและมีประสบการณ์มากกว่าทำแบบฝึกหัด และใช้ภาษาในสถานการณ์ จำลองหรือสถานการณ์จริง นักเรียนโดยรวมให้ความเห็นว่าต้องการให้แทรกเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่น เข้าไปด้วย

1.2 ปัญหาด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.2.1 ทักษะการฟัง พบว่านักเรียนฟังบทสนทนาไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง วิธีแก้ปัญหาคือครูให้นักเรียนดูคำถามท้ายบทสนทนามก่อนการฟัง เพื่อช่วยให้นักเรียนจับประเด็นได้ง่ายขึ้น ครูต้องอ่านจาก script เองซ้ำ นำสุนทรพจน์ของผู้นำและผู้มีชื่อเสียงที่ออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนให้นักเรียนฟัง ครูชาวต่างชาติแนะนำการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูดเบื้องต้นหน้าเสาธง และตอบคำถามจากเรื่อง/สถานการณ์ที่นักเรียนให้ความสนใจในขณะนั้น

1.2.2 ทักษะการพูด พบว่าครูใช้คำถามที่ขึ้นต้นด้วย What, Where, When, Why, และ How กระตุ้นความรู้เดิมและกระตุ้นให้นักเรียนพูด นักเรียนไทยมุสลิมมีต้นทุนทางภาษา แต่ไม่ได้รับการกระตุ้น ครูให้นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษคล่องและนักเรียนโครงการแลกเปลี่ยน ศึกษาต่อในต่างประเทศพูดทักทายกับครูและเพื่อนนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนคิดคำศัพท์ การสนทนาภาษาอังกฤษไม่ออก จึงใช้วิธีจดคำพูดและคำถามก่อนที่จะถามเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการสนทนา

1.2.3 ทักษะการอ่าน พบว่านักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก อ่านจับประเด็น ไม่ได้ อ่านเชิงวิเคราะห์ไม่ได้ แปลความไม่ได้ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ครูแนะนำให้ไปปรึกษากับเพื่อนที่เก่งกว่าหรือไปฝึกกับครู ครูจะสอนการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ เนื่องจากนักเรียน ได้มีโอกาสใช้ทักษะนี้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ครูใช้บทอ่านตามหนังสือและใช้บทอ่านที่มีเนื้อหา เป็นบริบทไทยและท้องถิ่นบ้างตามเทศกาลต่างๆ การท่องคำศัพท์ช่วยเพิ่มคลังคำศัพท์และช่วยในการอ่านเรื่องให้เข้าใจมากขึ้น

1.2.4 ทักษะการเขียน พบว่านักเรียนเขียนผิดไวยากรณ์ เขียนวกไปวนมาไม่สื่อ ความหมาย และเขียนสรุปความไม่ได้ ครูแนะนำให้ไปทบทวนไวยากรณ์ และฝึกเขียนบ่อยๆ จาก ประโยคสั้นๆ ไปยังประโยคซับซ้อน และตามด้วยเขียนเป็นย่อหน้า แล้วเขียนสรุปความ และ แลกเปลี่ยนตรวจสอบกับเพื่อนดูก่อนที่จะส่งครู ครูสามารถทดสอบไวยากรณ์จากการเขียนได้ นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์พื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ เขียนไม่สื่อความหมาย นักเรียนเลือกใช้ คำศัพท์ที่จะเขียนไม่ถูกเนื่องจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละคำมีหลายความหมาย และมีคำศัพท์ ที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ใช้ในสถานการณ์แตกต่างกัน จึงใช้วิธีแก้ปัญหาวีธีหนึ่งคือถามเพื่อน หรือนักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมากกว่าให้ช่วยอธิบาย

1.3 แนวทางการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่าครูสร้าง บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้และศึกษาค้นคว้าด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ครูสอนเนื้อหาที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นปัจจุบัน ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ และความสำคัญของการเรียนภาษาจากสิ่งใกล้ตัว จัดชั้นเรียน ภาษาอังกฤษที่เป็นบรรยากาศของการเรียนภาษาจริง หรือสถานการณ์จำลอง การตั้งกฎห้ามพูด ภาษาอื่นยกเว้นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน นอกจากนี้ การฟังเพลง การแสดงละคร การแสดงบทบาท สมมุติ การพูดกับเจ้าของภาษาและผู้รู้ภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรม English Day ที่เน้นการสัมผัสภาษาณ์ และการสื่อสารภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ส่งนักเรียนเรียนร่วมกับนักเรียนใน ประเทศเพื่อนบ้าน และนักเรียนต่อยอดติดต่อกันเป็นการส่วนตัวทาง email นักเรียนจะปฏิบัติตาม

กิจกรรมเมื่อครูหรือผู้ใหญ่ชี้แนะ แนวทาง และกำหนดกฎเกณฑ์/บังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษ และ ครูจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนโดยครูจัดกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5-6 คน คละความสามารถ และทำ ตารางการฝึกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครูให้นักเรียนที่เรียนเก่งเป็นพี่เลี้ยงจับคู่กับนักเรียนที่ได้ผลการเรียน “0” จนกว่านักเรียนจะสอบผ่าน ครูคัดเลือกนักเรียนที่เขียน learning log ได้ดีเป็นพี่เลี้ยงให้กับ นักเรียนที่เขียนไม่รู้เรื่อง ครูจัดเพื่อนนักเรียนที่ไปโครงการแลกเปลี่ยนศึกษาต่อในต่างประเทศ ช่วยสอนวัฒนธรรมการใช้ภาษา ให้กับเพื่อนและเป็นผู้ช่วยครูสอนในบางโอกาสสำหรับการสอน ในแต่ละเนื้อหาเช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม ครูสอนโดยใช้ภาพจริง เหตุการณ์จริง ปฏิบัติจริง และ ประสิทธิภาพจริง เปิด VCD ให้นักเรียนชมการทำลายสิ่งแวดล้อมและวิเคราะห์ผลกระทบของ การทำลายสิ่งแวดล้อมร่วมกัน สัมรวจพฤติกรรมกรรมการประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ใช้ project work บูรณาการทักษะ ครูกำหนดแกนเรื่อง (theme) และให้นักเรียนใช้บริบทของตนเอง ในการสร้างสรรค์งาน ส่วนเรื่องเวลาว่างและนันทนาการครูให้นักเรียนจัดกิจกรรมบันเทิงร่วมกับ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาและกลุ่มสาระศิลปะ และเรื่องการศึกษาและอาชีพ ครูใช้วิธีให้ นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ และนักเรียนได้จัดกิจกรรมการทำอาหารจากพืชและผลผลิตทางการ เกษตรที่มีอยู่ในโรงเรียนและฝึกการจำหน่ายอาหารที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ สอนมารยาทในการ รับประทานอาหารโดยให้นักเรียนไปเรียนรู้ประสบการณ์ตรงที่โรงแรม จัดกิจกรรม Food Festival ให้นักเรียนฝึกอธิบายการทำอาหารของชาติต่างๆ และส่วนผสมของอาหาร

2. ผลการสนทนากลุ่มย่อยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน มัธยมศึกษาต่างๆ ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.1 สภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์พบว่า

ตาราง 8 สภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (จากกลุ่มนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย)

ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม	ไทยจีน
นักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ ภาษาอังกฤษที่บ้านน้อยมาก	นักเรียนไทยมุสลิม บางครอบครัวจะพูด ภาษาอังกฤษกัน ภายในบ้าน	นักเรียนไทยจีนจะพูดภาษาจีน และเรียนรู้ภาษาจีนจากครอบครัว ในบางโอกาส การออกเสียง ภาษาจีนมีส่วนส่งเสริมทำให้ การออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดี ขึ้นบ้าง

ส่วนสภาพบริบทโดยรวมนั้น พบว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มชาติพันธุ์ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากการฟังเพลง แต่งบทสนทนาและฝึกสนทนากับเพื่อนที่กลับมาจากต่างประเทศ อ่านหนังสือนอกเวลา และทำแบบฝึกหัดท้ายบท ตลอดจนนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษจากการแข่งขันทักษะวิชาการ การโต้วาทิ การตอบคำถาม (Quiz) จากครูชาวต่างชาติและนักเรียนจะสนใจเนื้อหาที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมตะวันตก หากแทรกวัฒนธรรมท้องถิ่นบ้างก็ดีเพราะนักเรียนสามารถรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่นของตนเอง และสามารถสื่อสารกับคนที่อยู่ต่างถิ่นได้ถูกต้อง การเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลายของสามจังหวัดชายแดนภาคได้ทำให้นักเรียนรู้เขา รู้เรา สร้างความสนิทสนมและไว้เนื้อเชื่อใจและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

2.2 ปัญหาด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2.1 ด้านทักษะการฟัง พบว่านักเรียนมีปัญหาการฟัง คือ ฟังสำเนียงการออกเสียง (accent) ภาษาอังกฤษของครูแต่ละคนไม่เหมือนกัน นักเรียนไม่คุ้นชินกับสำเนียงที่หลากหลายทำให้ฟังไม่รู้เรื่อง นักเรียนเสนอเพิ่มเติมว่าหากรู้คำศัพท์ก็สามารถช่วยในเรื่องการเดาคำที่ได้ยินมาได้บ้างและสามารถสื่อสารในระดับหนึ่งจึงใช้วิธีการท่องคำศัพท์วันละ 10 คำ ซึ่งการท่องคำศัพท์นอกจากจะทำให้คุ้นเคยกับการออกเสียงแล้วยังจะช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านได้ดีอีกด้วย

2.2.2 ด้านทักษะการพูด นักเรียนคิดคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก จึงแก้ไขโดยการจดคำพูดและคำถามที่จะถามเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการสนทนาแต่ละเรื่อง ถ้าครูสอนเพลงก็ขออนุญาตดูเนื้อหาเพลง (Lyrics) ในขณะที่ฟังเพลง ส่วนปัญหาการพูดอีกอย่างหนึ่งคือ การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ออกเสียงยาก ไม่สามารถออกเสียงตามสำเนียง (accent) ที่ถูกต้องได้ จึงใช้วิธีการดู VCD หนึ่งฝรั่ง

2.2.3 ด้านทักษะการอ่าน นักเรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ให้อ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง การท่องคำศัพท์ช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านได้ดี

2.2.4 ด้านทักษะการเขียน นักเรียนเลือกใช้คำไม่ถูกเนื่องจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละคำมีหลายความหมาย และบางครั้งมีคำศัพท์ที่ความหมายใกล้เคียงกันแต่ใช้ในสถานการณ์แตกต่างกันออกไป จึงใช้วิธีแก้ปัญหาวีธีหนึ่งคือถามเพื่อนหรือนักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมากกว่าช่วยอธิบายการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับการเขียนแต่ละประเภท

2.3 แนวทางในการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า เพื่อนที่ไปโครงการแลกเปลี่ยนศึกษาต่อในต่างประเทศช่วยสอนวัฒนธรรมการใช้ภาษา รวมถึงมารยาทและระดับการใช้ภาษาให้กับเพื่อนที่ไม่มีประสบการณ์ในเรื่องนี้ และมีเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่าจะช่วยครูสอนเพื่อนๆ ที่มีความสามารถน้อยกว่า บางครั้งนักเรียนใช้คำหรือประโยค

ทักทายกับครูหรือผู้ใหญ่ที่ไม่สุภาพก็จะมีเพื่อนคอยเตือนและแนะนำวิธีพูดให้ถูกต้อง นักเรียนอยากเห็นของจริง ปฏิบัติจริง และมีประสบการณ์จริง เพราะฉะนั้นนักเรียนจดจำได้ดีกว่า เหมือนตนเองได้เข้าไปใช้ชีวิตในสถานการณ์นั้นจริง มากกว่าการเรียนหนังสือจากตำราอย่างเดียว กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหว เรียนรู้จากการดู clip ในสถานการณ์ต่างๆ การเรียนไวยากรณ์ผ่านการสนทนานักเรียนจะจำโครงสร้างไวยากรณ์ได้ดีกว่าการเรียนไวยากรณ์แบบแยกส่วน ในขณะนี้ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตอนที่ครูบังคับให้พูดและให้ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้นถ้าช่วงใดที่ไม่มี การบังคับก็จะพูดภาษาไทย นักเรียนชอบพูดภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติมากกว่าครูที่เป็นคนไทย และนักเรียนอยากเห็นครูไทยพูดภาษาอังกฤษให้คล่องกว่านี้ นักเรียนบางคนได้ฝึกพูดกับญาติที่มีความสามารถทางภาษา และนักเรียนบางคนมีกฎเกณฑ์ภายในบ้านเมื่อเข้าบ้านให้พูดแต่ภาษาอังกฤษ และหากจำเป็นจริงๆ นักเรียนจะพูดกับเพื่อนที่ชอบพูดภาษาอังกฤษเหมือนกัน เพื่อนที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษไม่ยอมสนทนาด้วยก็จะวิ่งหนี และนักเรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นบรรยากาศของการเรียนภาษาจริง หรือสถานการณ์จำลอง เช่น การสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนโครงการแลกเปลี่ยน นักเรียนเคยมีประสบการณ์การถูกบังคับให้พูดภาษาอังกฤษหากนักเรียนไม่ปฏิบัติตามต้องจ่ายเงินเป็นค่าปรับดังนั้นนักเรียนเกรงกลัวที่จะพูดภาษาไทยในคาบภาษาอังกฤษ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ได้ผลทำให้มีบรรยากาศของการพูดและการสนทนาภาษาอังกฤษ มีมากขึ้นในชั้นเรียน

3. ผลการสนทนากลุ่มย่อยกับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
  - 3.1 สภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ พบว่า

ตาราง 9 สภาพบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม	ไทยจีน
นักเรียนไทยพุทธที่รักและชอบภาษาอังกฤษนั้นเป็น	นักเรียนที่เป็นไทยมุสลิมสามารถ	นักเรียนไทยจีนที่ชอบ
ความชอบส่วนตัว และภาษาที่หนึ่งของพ่อแม่	ออกเสียงได้ชัดเจน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียง	ภาษาอังกฤษเป็น
มีส่วนร่วมในการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ค่อยชัด	ทำให้เพื่อนๆ มีกำลังใจที่จะเรียนการออกเสียง และเป็นผู้ฝึกให้กับเพื่อนๆ ได้ ส่วนการเรียนด้านทักษะอื่นๆ มีความสามารถใกล้เคียงกัน	ครูให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าภาษาที่หนึ่งของพ่อแม่มีส่วนร่วมในการออกเสียงภาษาอังกฤษมาก

ส่วนสภาพบริบทโดยรวมนั้น พบว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มชาติพันธุ์เรียนตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 โดยใช้เนื้อหากลางที่หลากหลายจากหนังสือและเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมนอกเหนือจากหนังสือบ้าง และนักเรียนได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง เช่น Scientific English

3.2 ปัญหาด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.1 ด้านทักษะการฟัง พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการฟังจากสื่อชนิดต่างๆ มาก ฟังไม่ออกว่าผู้พูดพูดอะไร ครูต้องเปิด VCD ซ้ำหลายๆ ครั้ง วิธีแก้ปัญหาบ่อยครั้งคือครูต้องอ่านจาก script เอง การนำเสนอทบทวนของผู้นำและผู้มีชื่อเสียงที่ออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนมาให้นักเรียนฟัง และโรงเรียนให้ครูชาวต่างชาติแนะนำการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูดเบื้องต้น และการตอบคำถามจากเรื่องที่นำเสนอเวลาเข้าแถวหน้าเสาธงในทุกวันจันทร์

3.2.2 ด้านทักษะการพูด พบว่านักเรียนไม่ค่อยกล้าพูดภาษาอังกฤษ ครูพยายามส่งเสริมให้นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษคล่อง นักเรียนโครงการแลกเปลี่ยนศึกษาต่อในต่างประเทศพูดทักทายกับครูและเพื่อนนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

3.3.3 ด้านทักษะการอ่าน พบว่านักเรียนอ่านเชิงวิเคราะห์ไม่ได้ ครูสอนทักษะการอ่านทั่วไปมากกว่าการอ่านคิดวิเคราะห์ ครูให้บทอ่านตามหนังสือและจะให้บทอ่านที่มีเนื้อหาเป็นบริบทไทยและท้องถิ่นบ้างตามเทศกาลต่าง ๆ

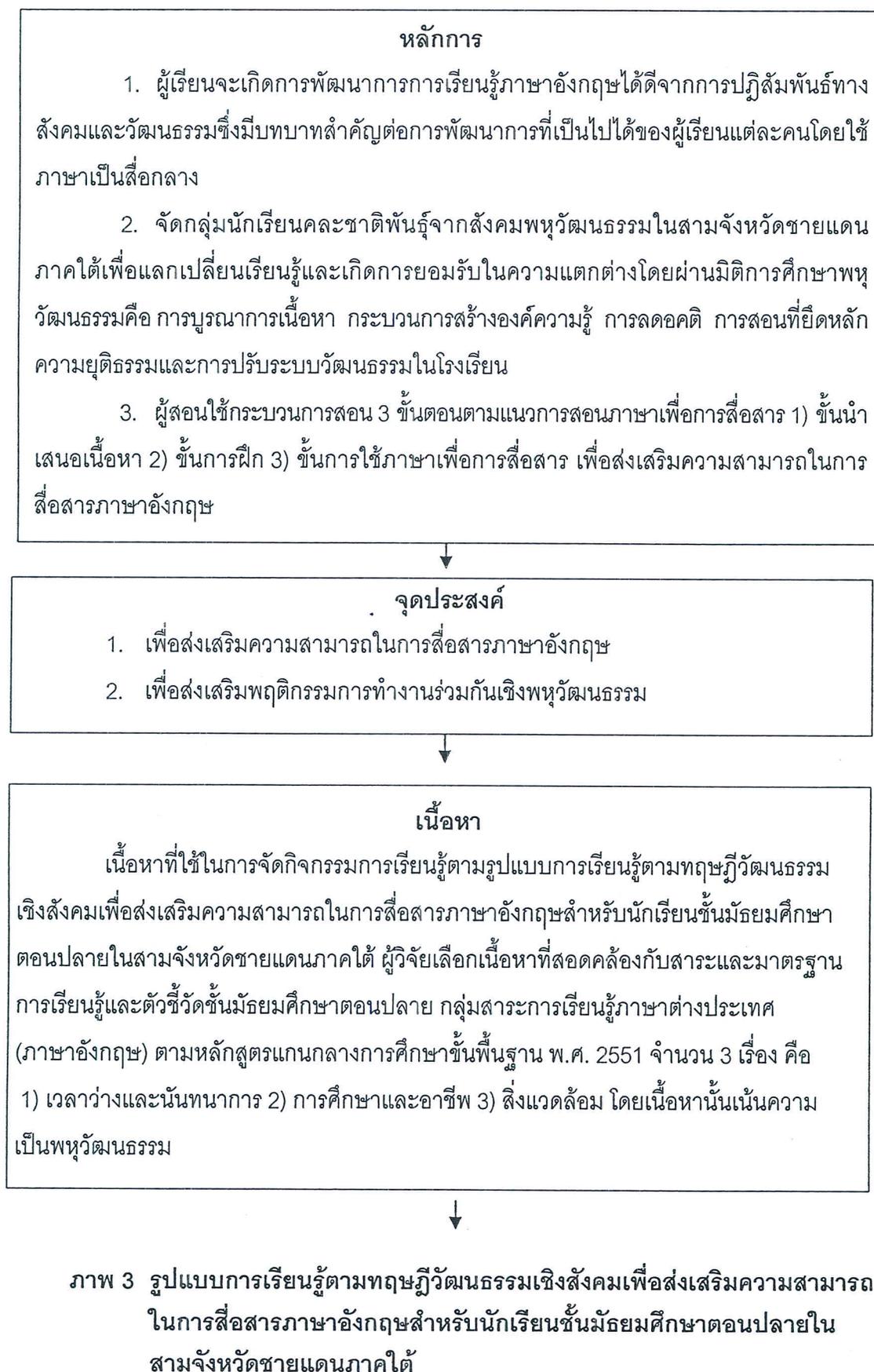
3.3.4 ด้านทักษะการเขียน พบว่านักเรียนจะมีปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์พื้นฐาน เป็นส่วนใหญ่ และเขียนไม่สื่อความหมาย

3.3 แนวทางในการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่าครูให้นักเรียนที่เรียนเก่งเป็นพี่เลี้ยงจับคู่นักเรียนที่ได้ผลการเรียน “0” จนกว่านักเรียนจะสอบผ่าน ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ learning log (บันทึกการเรียนรู้) หลังจากเรียนเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่ง และครูได้คัดเลือกนักเรียนที่สามารถอธิบายสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้้อย่างละเอียด เขียนมีเหตุผล เป็นผู้สอนเพื่อนที่เรียนไม่เข้าใจซึ่งสังเกตได้จากการเขียน learning log ไม่รู้เรื่อง การสอนเรื่องสิ่งแวดล้อมครูใช้ project work ซึ่งเป็นการบูรณาการทักษะที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ครูกำหนดแกนเรื่อง (theme) และให้นักเรียนใช้บริบทของตนเองในการสร้างสรรค์งาน ส่วนเวลาว่างและนันทนาการ ครูจัดกิจกรรมบันเทิงร่วมกับกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาและกลุ่มสาระศิลปะ ส่วนเรื่องการศึกษาและอาชีพ ครูให้นักเรียนจัดกิจกรรมการทำอาหารจากพืชและผลผลิตทางการเกษตรที่มีอยู่ในโรงเรียนและศึกษาวิธีการจำหน่ายอาหาร สอนมารยาทในการรับประทานอาหารโดยให้นักเรียนไปเรียนรู้ประสบการณ์ตรงที่โรงแรม จัดกิจกรรม Food Festival ให้นักเรียนฝึกอธิบายการทำอาหารของชาติต่างๆ และส่วนผสมของอาหาร และครูจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมี 2 รูปแบบ คือ English Clinic Camp สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และ English Camp สำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง โรงเรียนส่งนักเรียนเรียนร่วมกับนักเรียนในประเทศมาเลเซียที่ได้ทำ MOU ไว้ และนักเรียนได้มีการติดต่อรายบุคคลเป็นการส่วนตัวหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ มีการติดต่อเป็น e-friend และการแสดงละครและบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ทำขายและนักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารและบูรณาการทักษะได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ครูแนะนำเน้นการสอนเนื้อหาที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นปัจจุบันเป็นการเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาสให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ และความสำคัญของการเรียนภาษาจากสิ่งใกล้ตัว อาจจะเป็นการแสดงละครที่สะท้อนถึงที่มาและปัญหาตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการสร้างรูปแบบการเรียนรู้

1. รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและ ขั้นตอนการดำเนินการ และการวัดและประเมินผล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของทักษะ มาตรฐาน ตัวชี้วัด ชื่อเรื่อง และเนื้อหา ดังนี้				
ทักษะ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาเน้นความ เป็นพหุวัฒนธรรม
ฟัง-พูด	ต 1.2 มีทักษะ การ สื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมี ประสิทธิภาพ	1. สนทนาและเขียน ได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเองเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็น ที่อยู่ในความสนใจ ของสังคมและสื่อสาร อย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม	1. เวลาว่างและ นันทนาการ 2. การศึกษา และอาชีพ 3. สิ่งแวดล้อม	- การฟัง-พูดเรื่อง เวลาว่างและ นันทนาการ - การฟัง-พูดเรื่อง การศึกษาและ อาชีพ - การฟัง-พูดเรื่อง สิ่งแวดล้อม
	ต 1.3 นำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆโดย การพูดและเขียน	1. พูดและเขียนนำเสนอ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่างๆที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม		

↓

ภาพ 3 (ต่อ)

ทักษะ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาเน้นความเป็นพหุวัฒนธรรม
	2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกริยา ทำทางเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา		
	ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	1. ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม		
อ่าน – เขียน	ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็น จากการฟังและอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ	1. เวลาว่างและนันทนาการ 2. การศึกษาและอาชีพ 3. สิ่งแวดล้อม	- การอ่าน-เขียนเรื่อง เวลาว่างและนันทนาการ - การอ่าน-เขียนเรื่อง การศึกษาและอาชีพ - การอ่าน-เขียนเรื่อง สิ่งแวดล้อม

↓

ภาพ 3 (ต่อ)

ทักษะ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาเน้นความ เป็นพหุวัฒนธรรม
	ต 1.3 นำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆโดย การพูดและเขียน	2. พูดและเขียนสรุป ใจความสำคัญ แก่น สาระที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่องกิจกรรม ข่าว เหตุการณ์และ สถานการณ์ตาม ความสนใจ		
	ต 3.1 ใช้ ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานใน การพัฒนาแสวงหา ความรู้และเปิดโลก ทัศน์ของตน	1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการ พูดและการเขียน		

↓

ภาพ 3 (ต่อ)

กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการ

กิจกรรมเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติการสอน เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ คือ 1) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม ตามกระบวนการ PP_{scP} ดังรายละเอียดขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูจัดกลุ่มผู้เรียนคละตามชาติพันธุ์ (ไทยพุทธ ไทยมุสลิม ไทยเชื้อสายจีน) และความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 5-6 คน

2. ครูนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จำนวน 3 เรื่อง คือ 1) เวลาว่างและนันทนาการ 2) การศึกษาและอาชีพ 3) สิ่งแวดล้อม โดยเนื้อหานั้นเน้นความเป็นพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากภาพจริง เหตุการณ์หรือเรื่องราวจริง ปฏิบัติจริง ประสบการณ์จริง จากสื่อต่างๆ ครูใช้คำถาม What, Where, When, Why, How กระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา และตอบคำถามจากสิ่งที่ดู ฟัง หรืออ่านของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การฝึกแบบ ISC (Practice through ISC)

3. ครูให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกการปฏิบัติผ่านการปฏิสัมพันธ์ (interaction) การเสริมต่อการเรียนรู้ (scaffolding) และร่วมมือกัน (cooperation) ที่เป็นองค์ประกอบหลักของทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมภายในกลุ่มโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารตามกระบวนการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูและนักเรียนสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งเสริมการฟัง-พูด ผู้เรียนฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจ ตลอดจนนักเรียนสามารถแต่งบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ตามแนวทางที่กำหนด สำหรับอ่าน-เขียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ก่อนฝึกการอ่าน แล้วฝึกจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ฝึกเขียนจากประโยคสั้นๆ ประโยคซับซ้อน จนถึงการเขียนย่อหน้าและการเขียนสรุปความ

ขั้นตอนที่ 3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

4. ครูให้นักเรียนศึกษาเนื้อหา/สถานการณ์ใหม่ เรื่อง 1) เวลาว่างและนันทนาการ 2) การศึกษาและอาชีพ 3) สิ่งแวดล้อม โดยเนื้อหานั้นเน้นความเป็นพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัด

ชายแดนภาคใต้แล้วมาร่วมกัน อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และฝึกเป็นกลุ่มผ่านมิติหรือลักษณะการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม และเน้นการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารแบบทักษะสัมพันธ์ (ฟัง พูด) และ (อ่าน เขียน)

5. ครูให้นักเรียนนำผลงานที่ได้ฝึกร่วมกันจากข้อ 4 ไปใช้ในกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต่างๆ เช่น สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ การโต้วาที การเล่าเรื่อง เกมส์ทางภาษา การสัมภาษณ์ การนำเสนองานจากการปฏิบัติจริง เป็นต้น

6. ครูประเมินผลการนำเสนอผลงานและสรุปวิเคราะห์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง-พูด และอ่าน-เขียน

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง-พูด และอ่าน-เขียน มีการทดสอบก่อนเรียน การทดสอบระหว่างเรียน และการทดสอบหลังเรียน ดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียน ใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบทักษะสัมพันธ์ฟัง-พูด และอ่าน-เขียน ตามรายละเอียดดังนี้

ฟัง-พูด

1.1 เติมข้อความในบทสนทนาให้ถูกต้องโดยเลือกตอบข้อความชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.2 ฟังบทสนทนาจากแผ่นซีดีและเลือกตอบคำถามเพื่อความเข้าใจชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.3 สนทนาเป็นคู่จากสถานการณ์ที่ครูกำหนดโดยพิจารณาการให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (รายละเอียดปรากฏในเอกสารการประเมิน ฟัง-พูด)

1.4 ตอบการสัมภาษณ์จากเรื่องที่ครูกำหนดโดยนักเรียนแลกเปลี่ยนทำหน้าที่ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ ตอบตรงประเด็นให้ 1 คะแนน ตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

อ่าน-เขียน

1.5 อ่านเนื้อเรื่องและเลือกตอบคำถามการจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และตอบคำถามการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านชนิดอัตนัย (เขียนตอบสั้นๆ) พิจารณาการให้คะแนนจากเกณฑ์ ดังนี้ ตอบตรงประเด็นให้ 2 คะแนน ตอบตรงประเด็นบางส่วนให้ 1 คะแนน และตอบไม่ตรงประเด็นให้ 0 คะแนน

1.6 อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดและสรุปความโดยพิจารณาการให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (รายละเอียดปรากฏในเอกสารการประเมินอ่าน-เขียน)

2. การทดสอบระหว่างเรียน ใช้ใบกิจกรรมทำแบบฝึกหัด การแสดงบทบาทสมมุติ การฟังจากสื่อ เป็นต้น เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในระหว่างเรียน ตามรายละเอียดดังนี้

ฟัง-พูด

2.1 ฟังบทสนทนาและเขียนตอบคำถามสั้นๆ พิจารณาการให้คะแนนจากเกณฑ์ที่กำหนด เขียนตอบตรงประเด็นหรือใกล้เคียงให้ 1 คะแนน เขียนตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

2.2 ทำแบบฝึกหัดเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์หลักที่ปรากฏในการฟังบทสนทนาจากสื่อ (แก้ไขประโยคให้ถูกต้อง) ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.3 สนทนาเป็นคู่จากสถานการณ์ที่ครูกำหนดโดยพิจารณาการให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (รายละเอียดปรากฏในเอกสารการประเมินฟัง-พูด)

อ่าน-เขียน

2.4 อ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามการจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ ตีความ การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านชนิดอัตนัย (เขียนตอบสั้นๆ) เขียนตอบตรงประเด็นหรือใกล้เคียงให้ 1 คะแนน เขียนตอบไม่ตรงประเด็นหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน สำหรับการสรุปความ ให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (รายละเอียดปรากฏในเอกสารการประเมินอ่าน-เขียน)

2.5 ทำแบบฝึกหัดการใช้คำศัพท์จากเนื้อเรื่องที่อ่าน (เป็นการเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง) ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.6 อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดและสรุปความโดยพิจารณาการให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (รายละเอียดปรากฏในเอกสารการประเมินอ่าน-เขียน)

3. การทดสอบหลังเรียน ใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบทักษะสัมพันธ์ฟัง-พูด และอ่าน-เขียน (ใช้แบบวัดชุดเดิมที่วัดก่อนเรียน)

ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
ส่วนที่ 1 ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนรู้			
1. รายละเอียดความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.75	.46	มากที่สุด
2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในรูปแบบมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	4.63	.51	มากที่สุด
3. การสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้มีความชัดเจน เป็นระบบ	4.63	.74	มากที่สุด
4. รายละเอียดครอบคลุมแนวคิดการวิจัยแสดงภาพรวมของรูปแบบการเรียนรู้ได้ชัดเจน	4.88	.35	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้			
1. หลักการ			
1.1 มีความชัดเจน	4.63	.74	มากที่สุด
1.2 แสดงจุดเน้นของรูปแบบการเรียนรู้	4.38	1.06	มาก
1.3 มีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิดพื้นฐาน	4.38	1.06	มาก
1.4 เรียบเรียงถ้อยคำ ใช้ภาษา ลำดับหลักการมีความต่อเนื่องและเข้าใจง่าย	4.38	.74	มาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดองค์ประกอบอื่นๆ	4.63	.74	มากที่สุด
2. จุดประสงค์			
2.1 มีความสอดคล้องกับหลักการ	4.88	.35	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจนสามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เรียน	4.50	.53	มากที่สุด
2.3 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ	4.63	.51	มากที่สุด
2.4 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	4.13	.64	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
3. เนื้อหา			
3.1 มีความสอดคล้องและครอบคลุมตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4.75	.46	มากที่สุด
3.2 มีความสอดคล้องกับหลักการและจุดประสงค์ของ รูปแบบการเรียนรู้	4.88	.35	มากที่สุด
3.3 จัดลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง เหมาะสม	4.63	.51	มากที่สุด
3.4 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	4.75	.46	มากที่สุด
3.5 สามารถนำไปสู่บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	.46	มากที่สุด
4. กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการ			
4.1 มีความชัดเจนของกระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ในรูปแบบการเรียนรู้เป็นไปตามทฤษฎีวัฒนธรรม เชิงสังคม	4.63	.74	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	4.88	.35	มากที่สุด
4.3 มีความเหมาะสมกับขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้			
4.3.1 ชี้นำเสนอเนื้อหา	4.88	.35	มากที่สุด
4.3.2 ชี้นำฝึกแบบ ISC	4.63	.51	มากที่สุด
4.3.3 ชี้นำการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.75	.41	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล			
5.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้	4.88	.35	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการวัดและแนว ทางการประเมิน	4.38	.74	มาก
รวม	4.64	.44	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน มีความเห็นว่ารายละเอียดขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D = .44) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มากที่สุด ยกเว้นประเด็นที่แสดงจุดเน้นของรูปแบบการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิดพื้นฐาน เรียบเรียงถ้อยคำ ใช้ภาษา ลำดับหลักการมีความต่อเนื่อง และเข้าใจง่าย ใช้ภาษาเข้าใจง่าย และมีความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการวัดและแนวทางการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
1. คำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนรู้			
1.1 คำนำมีความละเอียด ชัดเจน	4.88	.35	มากที่สุด
1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องระบุชัดเจน	4.88	.35	มากที่สุด
1.3 ข้อควรปฏิบัติก่อนจัดการเรียนรู้และการดำเนินการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน ครบถ้วน	4.88	.35	มากที่สุด
2. ข้อกำหนดการใช้รูปแบบการเรียนรู้			
2.1 กำหนดการใช้รูปแบบการเรียนรู้มีรายละเอียดชัดเจน	4.88	.35	มากที่สุด
2.2 ข้อแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารทั่วไปกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความแตกต่างที่ชัดเจน	4.63	.51	มากที่สุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้			
3.1 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด			
3.1.1 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดมีความเหมาะสมสามารถแสดงให้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.63	.51	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
3.1.2 สารสำคัญ/ความคิดรวบยอดมีความเหมาะสมกับ บริบทของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	4.74	.46	มากที่สุด
3.1.3 สารสำคัญ/ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4.75	.46	มากที่สุด
3.2 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
3.2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดมีความสอดคล้อง สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด
3.2.2 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับ การวัดความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฟัง-พูด อ่าน-เขียน	4.88	.35	มากที่สุด.
3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้			
3.3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ มี ความสอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์ของรูปแบบ การเรียนรู้	4.75	.46	มากที่สุด
3.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจน สามารถ แสดงถึงสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน	4.75	.46	มากที่สุด
3.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเป็นไปได้ในการ ปฏิบัติจริง	4.50	.75	มากที่สุด
3.4 ความรู้/เนื้อหา			
3.4.1 ความรู้/เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสามารถนำไปสู่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ตั้งไว้	4.63	.74	มากที่สุด
3.4.2 ความรู้/เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของ ผู้เรียน	4.75	.70	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
3.4.3 ความรู้/เนื้อหา มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในพื้นที่ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	4.75	.70	มากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้			
3.5.1 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับ และมีความต่อเนื่อง	4.75	.46	มากที่สุด
3.5.2 การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนมีความ ชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างสะดวก	4.88	.35	มากที่สุด
3.5.3 การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้เปิดโอกาสให้ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม.	4.63	.74	มากที่สุด
3.5.4 การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนครอบคลุม และ สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น	4.63	.51	มากที่สุด
3.5.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา ที่กำหนดในแต่ละชั่วโมง	4.38	.74	มาก
3.6 การวัดและประเมินผล			
3.6.1 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น	4.75	.46	มากที่สุด
3.6.2 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4.88	.35	มากที่สุด
3.6.3 ใช้วิธีการวัดผลที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการ วัด	4.50	.53	มากที่สุด
3.6.4 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.38	.74	มาก
3.6.5 มีการเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลอย่างชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้สะดวก	4.75	.46	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
3.6.6 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน สามารถปฏิบัติได้	4.63	.51	มากที่สุด
3.7 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้			
3.7.1 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4.88	.35	มากที่สุด
3.7.2 การกำหนดการใช้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ชัดเจนเตรียมได้ง่าย และสะดวก	4.75	.46	มากที่สุด
3.7.3 การจัดลำดับการใช้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้เหมาะสม	4.63	.51	มากที่สุด
4. เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้			
4.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม มีรายละเอียดพฤติกรรมที่สังเกตได้ง่าย	4.63	.74	มากที่สุด
4.2 แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษฟัง-พูด pretest-posttest มีความเหมาะสมและสะดวกในการนำไปใช้	4.63	.51	มากที่สุด
4.3 มีแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อ่าน-เขียน pretest-posttest มีความเหมาะสมและสะดวกในการนำไปใช้	4.75	.46	มากที่สุด
4.4 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้มีความละเอียด ชัดเจน	4.63	.74	มากที่สุด
รวม	4.73	.39	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน มีความเห็นว่าคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D = .39) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแต่ละชั่วโมง และใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยได้ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดปัตตานี จำนวน 36 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างวันที่ 14 พฤษภาคม - 5 กรกฎาคม 2556 เป็นเวลา 30 ชั่วโมง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 12 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เนื้อหา	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม ก่อนเรียน	คะแนนรวม หลังเรียน	ดัชนี ประสิทธิผล (E.I)	แปลผล
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-3 (ทักษะสัมพันธ์ฟัง-พูด)	45	1155	1426	0.58	ผ่าน เกณฑ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-3 (ทักษะสัมพันธ์ อ่าน-เขียน)	45	898.8	1325.7	0.59	ผ่าน เกณฑ์

จากตาราง 12 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทักษะสัมพันธ์ฟัง-พูด มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.58 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 58.00 ทักษะสัมพันธ์อ่าน-เขียน มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.59 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 59.00 แสดงว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่า เกณฑ์ ร้อยละ 50

ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำนวน 38 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม – 20 กันยายน 2556 รวม 30 ชั่วโมง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D. _D	t	p
ก่อนเรียน	31.89	6.13	7.68	5.69	8.31**	.00
หลังเรียน	39.58	1.55				

**p < .01

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (อ่าน-เขียน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D. _D	t	p
ก่อนเรียน	28.27	1.40	5.92	1.74	20.87**	.00
หลังเรียน	34.19	1.39				

**p < .01

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มทดลอง มีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (อ่าน-เขียน) หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการทำงานร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม

ประเด็นพฤติกรรมที่สังเกต	ร้อยละ				
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
1. พฤติกรรมทางวัฒนธรรม (การสื่อสารและ การศึกษาค้นคว้าทางวัฒนธรรม)					
1.1 แสดงความสามารถในการติดต่อสื่อสาร กับเพื่อนร่วมวัฒนธรรมหรือ ต่างวัฒนธรรม	39.47	50.00	68.42	76.32	84.21
1.2 แสดงความสามารถในการศึกษาค้นคว้า/ เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเพิ่มเติมจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	23.68	36.84	78.95	81.58	81.58
ค่าเฉลี่ย	(12) 31.57	(17) 43.42	(28) 73.68	(30) 78.95	(32) 82.89

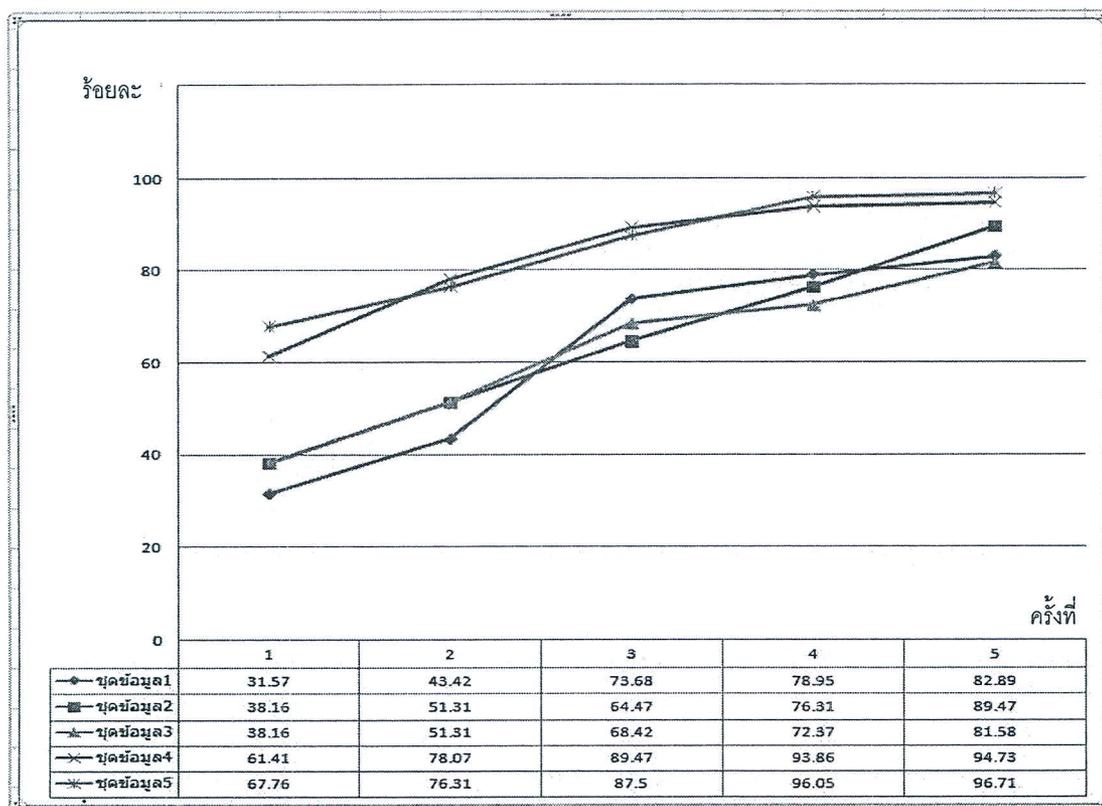
ตาราง 15 (ต่อ)

ประเด็นพฤติกรรมที่สังเกต	ร้อยละ				
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
2. พฤติกรรมแสดงออกด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าและการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมของตน					
2.1 แลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้สึกและความคิดเห็น เกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนอย่างชัดเจน	47.37	55.26	73.68	89.47	100.0
2.2 ปฏิบัติตามวัฒนธรรมของตนอย่างสม่ำเสมอหรือตามแต่โอกาสที่เหมาะสม	28.95	47.37	55.26	63.16	78.95
ค่าเฉลี่ย	(15)	(20)	(25)	(29)	(34)
	38.16	51.31	64.47	76.31	89.47
3. พฤติกรรมแสดงออกถึงความซาบซึ้งในคุณค่าทางวัฒนธรรม					
3.1 แสดงออกซึ่งการนำวัฒนธรรมมาใช้ในชีวิตจริง	28.95	47.37	63.16	68.42	76.32
3.2 จัดแสดงกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์	47.37	55.26	73.68	76.32	86.84
ค่าเฉลี่ย	(15)	(20)	(26)	(28)	(31)
	38.16	51.31	68.42	72.37	81.58
4. พฤติกรรมด้านความตระหนักและการปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะสมาชิกหนึ่งทางวัฒนธรรม					
4.1 แสดงความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม	55.26	76.32	100.0	100.0	100.0
4.2 ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีความสุข	50.00	63.16	68.42	81.58	84.21
4.3 มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่	78.95	94.74	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	(24)	(30)	(34)	(36)	(36)
	61.40	78.07	89.47	93.86	94.75

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเด็นพฤติกรรมที่สังเกต	ร้อยละ				
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
5. พฤติกรรมความเคารพในความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและปรับตัวในการใช้ชีวิต					
5.1 แสดงความสนใจ ยอมรับ สนับสนุน วัฒนธรรมที่ต่างจากตน	65.79	68.42	76.32	92.11	94.74
5.2 ไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เห็นด้วยกับ วัฒนธรรมที่ต่างจากตน	47.37	73.68	84.21	100.0	100.0
5.3 สามารถปรับตัวในการปฏิบัติกิจกรรมใน วัฒนธรรมที่หลากหลาย	76.32	78.95	89.47	92.11	92.11
5.4 สามารถทำงานในบริบทต่างวัฒนธรรม ได้อย่างราบรื่น	81.58	84.21	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	(26) 67.76	(29) 76.31	(33) 87.50	(37) 96.05	(37) 96.71
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ	47.41	60.08	76.70	83.51	89.07

หมายเหตุ: ตัวเลขในเครื่องหมายวงเล็บ (....) แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมนั้นๆ ซึ่งมีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 38 คน

ชุดข้อมูล 1 (ประเด็นที่ 1) หมายถึง พฤติกรรมทางวัฒนธรรม (การสื่อสารและการศึกษาค้นคว้าทางวัฒนธรรม)

ชุดข้อมูล 2 (ประเด็นที่ 2) หมายถึง พฤติกรรมแสดงออกด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าและการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมของตน

ชุดข้อมูล 3 (ประเด็นที่ 3) หมายถึง พฤติกรรมแสดงออกถึงความซาบซึ้งในคุณค่าทางวัฒนธรรม

ชุดข้อมูล 4 (ประเด็นที่ 4) หมายถึง พฤติกรรมด้านความตระหนักและการปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะสมาชิกหนึ่งทางวัฒนธรรม

ชุดข้อมูล 5 (ประเด็นที่ 5) หมายถึง พฤติกรรมความเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและปรับตัวในการใช้ชีวิต

ภาพ 4 กราฟแสดงพัฒนาการพฤติกรรมการทำงานร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม

จากภาพ 4 พบว่า นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม ทั้ง 5 ประเด็น เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยผู้วิจัยได้สังเกตจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่ปรากฏจากจำนวน ทั้งหมด 5 ครั้ง จากการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 1 ปรากฏว่า จำนวนนักเรียนแสดงพฤติกรรม ทางวัฒนธรรม (การสื่อสารและการศึกษาค้นคว้าทางวัฒนธรรม) อยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 12 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.57 และจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมความเคารพ ในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและปรับตัวในการใช้ชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 26 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 67.76 จากการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2 ปรากฏว่าจำนวน นักเรียนแสดงพฤติกรรมทางวัฒนธรรม (การสื่อสารและการศึกษาค้นคว้าทางวัฒนธรรม) อยู่ใน ระดับปานกลาง มีจำนวน 17 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 และจำนวนนักเรียนที่

แสดงพฤติกรรมด้านความตระหนักและการปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะสมาชิกหนึ่งทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 30 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 78.07 จากการสังเกตพฤติกรรม ครั้งที่ 3 ปรากฏว่า จำนวนนักเรียนพฤติกรรมแสดงออกด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้า และการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมของตนอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 25 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.47 และจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมด้านความตระหนักและการปฏิบัติหน้าที่ ของตนในฐานะสมาชิกหนึ่งทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 34 คนในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 จากการสังเกตพฤติกรรม ครั้งที่ 4 ปรากฏว่า จำนวนนักเรียนแสดงพฤติกรรม แสดงออกถึงความซาบซึ้งในคุณค่าทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 28 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 72.37 และจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมความเคารพในความ หลากหลายทางวัฒนธรรมและปรับตัวในการใช้ชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 37 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 96.05 จากการสังเกตพฤติกรรม ครั้งที่ 5 ปรากฏว่า จำนวนนักเรียนแสดง พฤติกรรมแสดงออกถึงความซาบซึ้งในคุณค่าทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 31 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 81.58 และจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมความเคารพในความ หลากหลายทางวัฒนธรรมและปรับตัวในการใช้ชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 37 คน ในจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 96.71

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยให้รูปแบบการเรียนรู้ฯ

ประเด็น	X	S.D	ระดับความ พึงพอใจ
เนื้อหาของรูปแบบ			
1. เนื้อหาที่เลือกใช้มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.29	.76	มาก
2. เนื้อหาที่เลือกใช้มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	3.68	.80	มาก
3. เนื้อหาที่เลือกใช้มีความทันสมัย ใกล้ตัว เหมาะสมกับภาวะปัจจุบัน	4.42	.68	มาก
4. เนื้อหาที่เลือกใช้มีความเหมาะสมกับเวลาและกิจกรรมที่ใช้	3.92	.88	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็น	X	S.D	ระดับความพึงพอใจ
กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ			
5. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มคละชาติพันธุ์	4.55	.72	มากที่สุด
6. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนที่เก่งกว่าช่วยเพื่อนที่อ่อนกว่า	4.61	.59	มากที่สุด
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เน้นความเป็นพหุวัฒนธรรม	4.53	.68	มากที่สุด
8. การจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึก การอภิปราย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	4.61	.59	มากที่สุด
9. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติผ่านการปฏิสัมพันธ์	4.47	.72	มาก
10. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติผ่านการเสริมต่อการเรียนรู้ (การช่วยเหลือหรือแนะนำ)	4.53	.68	มากที่สุด
11. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติผ่านการร่วมมือกัน	4.53	.68	มากที่สุด
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ไปปฏิบัติใช้จริงในการสื่อสารฟัง-พูด และอ่าน-เขียน	4.21	.74	มาก
13. การจัดกิจกรรมที่สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง	4.26	.79	มาก
ผลลัพธ์ที่เกิดจากรูปแบบ			
14. นักเรียนมีความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านฟัง-พูด อ่าน-เขียน สูงขึ้น	3.79	.96	มาก
15. นักเรียนได้รับการฝึกการใช้ภาษาตามรูปแบบซ้ำๆ จนเกิดความสามารในการสื่อสาร	3.84	.82	มาก
16. รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3.79	1.01	มาก
17. รูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจและทำงานร่วมกันกับเพื่อนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม	4.55	.68	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.18	.46	มาก

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .46) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ประเด็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มคละชาติพันธุ์ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนที่เก่งกว่าช่วยเพื่อนที่อ่อนกว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เน้นความเป็นพหุวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึก การอภิปราย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม การจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติผ่านการเสริมต่อการเรียนรู้ (การช่วยเหลือหรือแนะนำ) การจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติผ่านการร่วมมือกัน และรูปแบบการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจและทำงานร่วมกันกับเพื่อนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด